

In het laatste Compromiskompas las ik met grote belangstelling een stuk van Ed Bezuyen over wijzigingen aan het roerblad van zijn C-7. Vervolgens kreeg ik op de blz. 14 en 15 uitvoerige informatie over een ingrijpende wijziging van een C-7, door onder de bestaande kiel 550 Kg. loodbalast aan te brengen en dit gewicht nog aan te vullen met 150 Kg. standaardballast binnen in de kiel.

En tenslotte kreeg ik op blz. 15 en 16 het verhaal van Hilda Dekker "Heeft U dat ook wel eens mevrouw" onder ogen; en dit betreft, dacht ik, ook een C-7. Omdat ik sedert 1977 met de C-7 no. 536 vaar, voel ik mij door het bovenstaande toch wel erg aangesproken. Ik ben n.l. wel tevreden met de zeileigenschappen en de snelheid van mijn C-7. De eerste jaren heb ik met het standaardtuig gezeild en de trim van boot en tuig zoveel mogelijk verbeterd. Op de Westeinder is het voldoende druk, om je steeds weer te kunnen vergelijken met andere C-7'ers en andere type's zeiljachten.

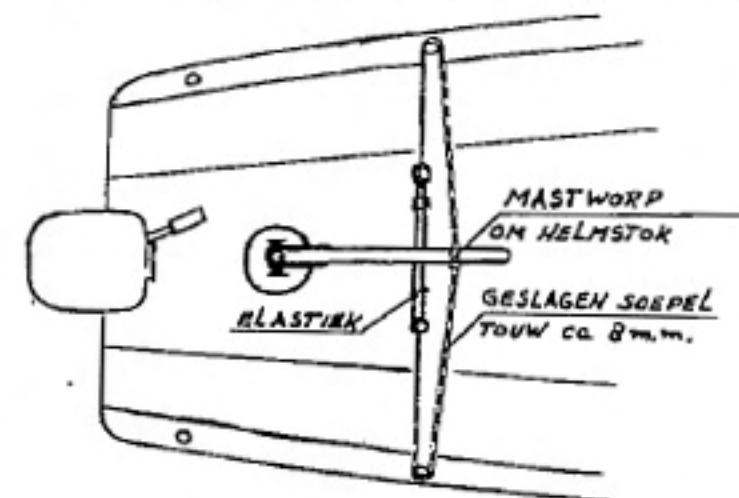
Vooraf bij lichte wind bleef mijn C-7 toch wel erg achter. En wetend dat een fok of genua de grootste factor is op de snelheid heb ik toen een grote genua gekocht bij Zaadnoordijk; en ik moet zeggen dat ik over het resultaat erg tevreden ben. Het zeilt heerlijk, zolang het meer niet harder waait dan het gemiddelde van windkracht 4 hoor ik op de Westeinder nu bij de snellere jachten, met de grote genua.

Er zijn natuurlijk veelal grotere jachten die sneller zijn en ook hoger aan de wind zeilen, maar dat steekt mij niet, lengte loopt nu eenmaal. Ook als mijn C-7 in een vlaag goed scheef gaat, blijft zij goed bestuurbaar met een zeer kleine roeruitslag, die de loefgierigheid opheft. Mijn balansroer zit goed verticaal en in het midden van de boot en is in de lengterichting van de boot ook zuiver symmetrisch zodat de helmstok ook niet trilt.

Ik ben het met Ed Bezuyen eens dat de vorm van het roer niet goed is. Het rond maken van de voorkant geeft een betere stroomlijnform. Het blijkt bij mij ook wel zo te zijn dat je de helmstok geen seconde los kunt laten en omdat ik nogal eens alleen ga zeilen heb ik naar een mogelijkheid gezocht om het roer in elke gewenste stand vast te kunnen zetten.

Ik heb daarvoor een stuurtoew gemaakt, dat met een mastworp op de helmstok wordt vastgezet, en om de voorste steunen van de hek railing loopt. In het retour-deel van het touw zit een elastische zeilband, die aan beide einden zo'n gekleurde knobbel heeft. (Zie onderstaande schets). Aan één eind van de zeilband zit in het stuurtoew een zo strak mogelijke lus gesplitst. Aan de andere kant is een klein lusje gesplitst waar de knobbel van de zeilband net doorheen kan. Het geheel is dus snel aan te brengen en na het varen weer eraf te halen.

De spanning op de stuurlijn heb ik zo klein mogelijk gemaakt om toch gevoel in de helmstok te houden. Als de boot eenmaal rechtuit loopt kan ik nu rustig naar voren om zeilen te hijsen of te strijken; of wat dan ook voorop even te doen. Op doordeweekse dagen is het op de Westeinder nooit druk en zo kan ik dan met gebruikmaking van mijn sturtoew heel goed alleen zeilen.

G. Bruggink
Nachtwachtlaan 452
1058 ER Amsterdam.